

»KeljeteK föl, ne féljeteK!«

(Mt 17,7)

„Minden alkalommal, amikor valami bánt, amikor agyonnyom egy fájdalmas helyzet, felismerhetjük a mögötte rejtőző igazi valóságot: **Jézus jelenik meg az életünkben, [...] fogadjuk be Őt [...]**! Azután éljük tovább amit Isten kér tőlünk, belevetve magunkat a felebarát iránti szeretetbe! Felfedezzük majd, hogy Jézus mindig Szeretet”[2]

Péter, Jakab és János, miután Jézussal fölmentek egy magas hegyre, ott találták magukat szemtől szembe Istennel, és teljes ragyogásában látták őt.

Félelmükben földre estek, de Jézus megérintette őket, és így szólt hozzájuk: »KeljeteK föl, ne féljeteK!«[1]

“ A tavalyi év végén nehéz helyzetbe került az országom, és a városomban nagy volt a félelem. Aggódtam a családom és a barátaim miatt, de továbbra is próbáltam remélni Istenben.

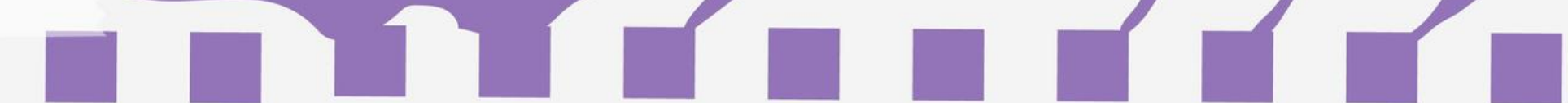
A „keljeteK föl” ige a feltámadást fejezi ki, és a „ne féljeteK” is ugyanaz a két szó, amellyel a Feltámadott az üres sírnál álló asszonyokat köszönti. **Jézusnak ezek a szavai új életre hívnak, melyet Ő készített számunkra.**

Néhány fiattal elhatároztuk, hogy segítünk a nehéz körülmények között élő családokon élelmiszer-csomagokkal, de egy rövid időre le kellett állnunk. Néhány nappal később újra összejöttünk, és bátorítottuk egymást.

Sokszor találkozunk nehézségekkel és akadályokkal: szegénységgel, lehangoltsággal, csüggedéssel..., és valamikor még Isten szeretetében is kételkedünk.

Amellett döntöttünk, hogy rábízzuk magunkat Jézusra, és továbbra is segítjük a nélkülözőket. Több mint 40 családot sikerült támogatni. Megértettük, hogy Isten szeretetével és az egységgel valóban változást tudunk elérni.”

Szíria

»Keljetek föl, ne féljetek!«

(Mt 17,7)

„Minden alkalommal, amikor valami bánt, amikor agyonnyom egy fájdalmas helyzet, felismerhetjük a mögötte rejtőző igazi valóságot: **Jézus jelenik meg az életünkben, [...] fogadjuk be Őt [...]**! Azután éljük tovább amit Isten kér tőlünk, belevetve magunkat a felebarát iránti szeretetbe! Felfedezzük majd, hogy Jézus mindig Szeretet”[2]

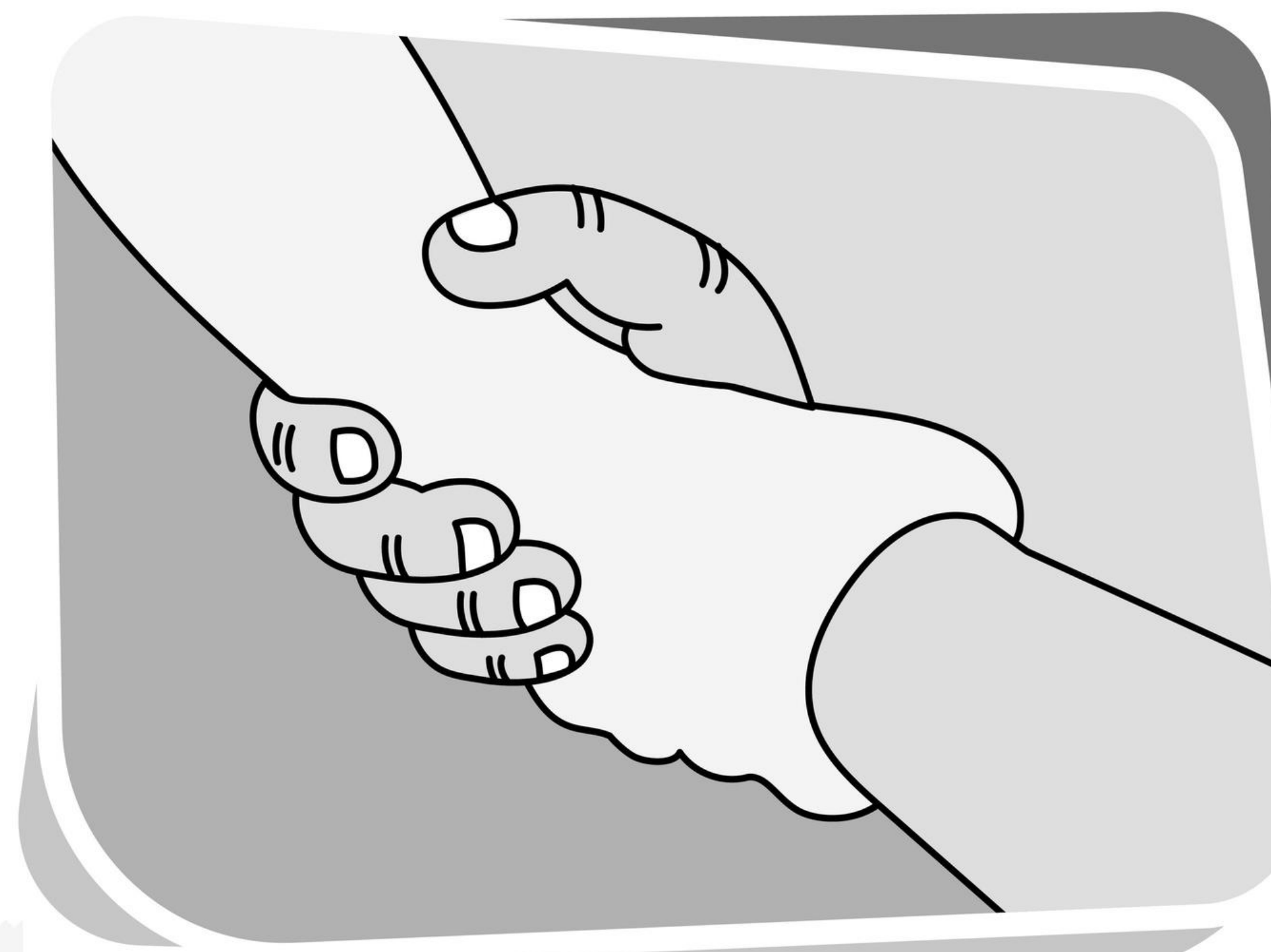
Péter, Jakab és János, miután Jézussal fölmentek egy magas hegyre, **ott találták magukat szemtől szembe Istennel, és teljes ragyogásában látták őt.**

Félelmükben földre estek, de Jézus megérintette őket, és így szólt hozzájuk: **»Keljetek föl, ne féljetek!«**[1]

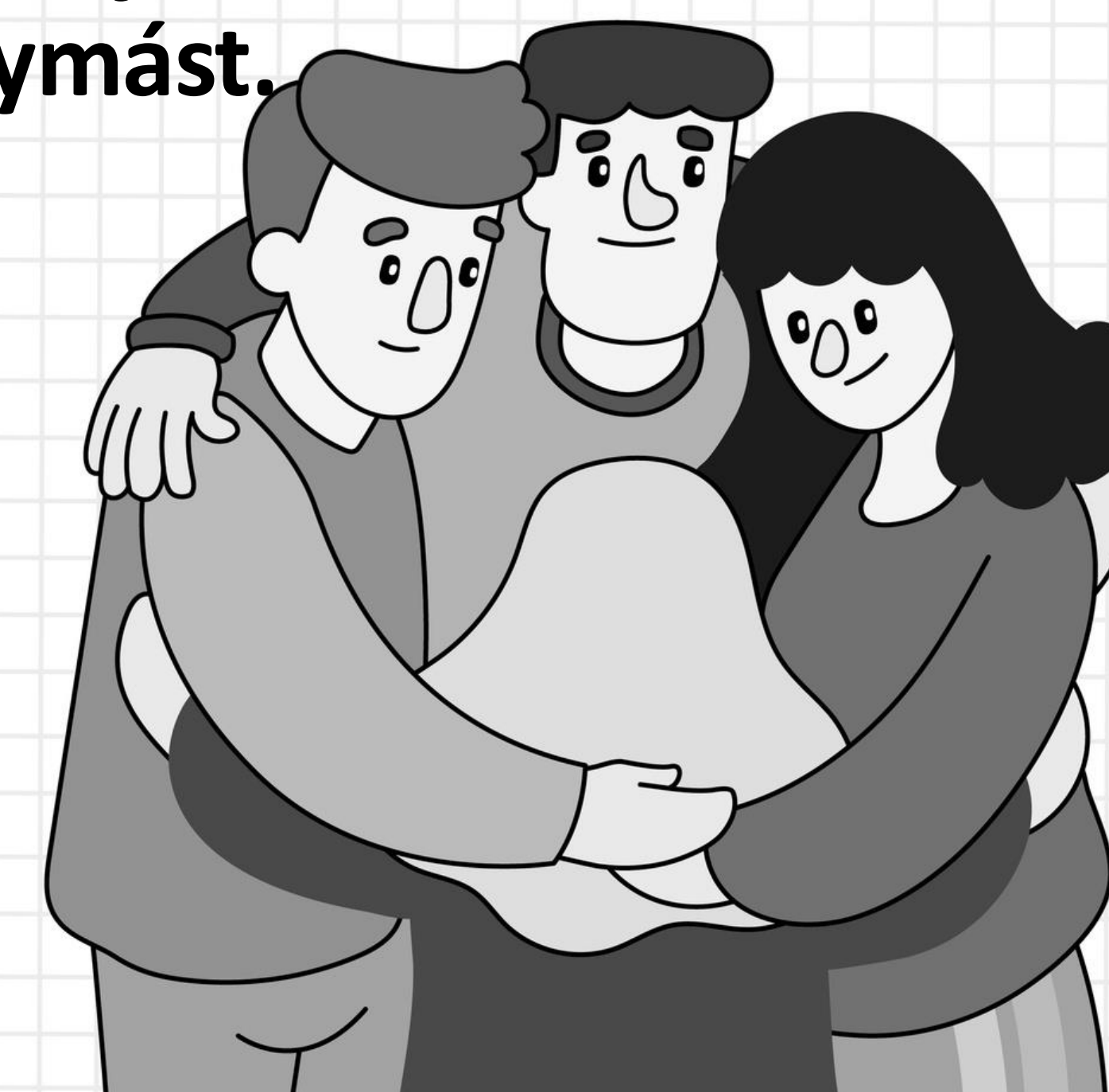
“A tavalyi év végén **nehéz helyzetbe került az országom, és a városomban nagy volt a félelem.** Aggódtam a családom és a barátaim miatt, de továbbra is próbáltam remélni Istenben.

A „**keljetek föl**” ige a feltámadást fejezi ki, és a „**ne féljetek**” is ugyanaz a két szó, amellyel a Feltámadott az üres sírnál álló asszonyokat köszönti. **Jézusnak ezek a szavai új életre hívnak, melyet Ő készített számunkra.**

Néhány fiattal **elhatároztuk, hogy segítünk a nehéz körülmények között élő családokon** élelmiszer-csomagokkal, de egy rövid időre le kellett állnunk. Néhány nappal később **újra összejöttünk, és bátorítottuk egymást.**

Sokszor találkozunk nehézségekkel és akadályokkal: szegénységgel, lehangoltsággal, csüggedéssel..., **és valamikor még Isten szeretetében is kételkedünk.**

Amellett döntöttünk, hogy rábízunk magunkat Jézusra, és továbbra is segítjük a nélkülözőket. Több mint 40 családot sikerült támogatni. **Megértettük, hogy Isten szeretetével és az egységgel valóban változást tudunk elérni**”

Szíria

1 – Vö. Mt 17,7

2 - Vö. C. Lubich, Az élet igéje 2002. augusztus

» Keljetek föl, ne féljetek! «

(Mt 17,7)

„Minden alkalommal, amikor valami bánt, amikor agyonnyom egy fájdalmas helyzet, felismerhetjük a mögötte rejtőző igazi valóságot: **Jézus jelenik meg az életünkben, [...] fogadjuk be Őt [...]**! Azután éljük tovább amit Isten kér tőlünk, belevetve magunkat a felebarát iránti szeretetbe! Felfedezzük majd, hogy Jézus mindig Szeretet”[2]

1 - Vö. Mt 17,7

2 - Vö. C. Lubich, Az élet igéje 2002. augusztus

Péter, Jakab és János, miután Jézussal fölmentek egy magas hegyre, **ott találták magukat szemtől szembe Istennel, és teljes ragyogásában látták őt.**

Félelmükben földre estek, de Jézus megérintette őket, és így szólt hozzájuk: **»Keljetek föl, ne féljetek!«**[1]

“ A tavalyi év végén **nehéz helyzetbe került az országom, és a városomban nagy volt a félelem.** Aggódtam a családom és a barátaim miatt, de továbbra is próbáltam remélni Istenben.

A „**keljetek föl**” ige a feltámadást fejezi ki, és a „**ne féljetek**” is ugyanaz a két szó, amellyel a Feltámadott az üres sírnál álló asszonyokat köszönti. **Jézusnak ezek a szavai új életre hívnak, melyet Ő készített számunkra.**

Néhány fiattal **elhatároztuk, hogy segítünk a nehéz körülmények között élő családokon** élelmiszer-csomagokkal, de egy rövid időre le kellett állnunk. Néhány nappal később **újra összejöttünk, és bátorítottuk egymást.**

Sokszor találkozunk nehézségekkel és akadályokkal: szegénységgel, lehangoltsággal, csüggedéssel..., és valamikor még Isten szeretetében is kételkedünk.

Amellett döntöttünk, hogy rábízunk magunkat Jézusra, és továbbra is segítjük a nélkülözőket. Több mint 40 családot sikerült támogatni. Megértettük, hogy Isten szeretetével és az egységgel valóban változást tudunk elérni.”

Szíría

